

Unit.City

Author: Настя - 21 september 2017 year

На екскурсію Вас запрошують керуючі партнери Unit.City Максим Бахматов та Максим Яковер.

Максим Яковер: «Unit.City — це інноваційний парк. Традиційно бізнес розміщується в бізнес-центрах. З середини 80-х почали розвиватися концепції технологічних і наукових парків. У центрі — або університет, або великий корпоративний RND-центр. Вони закриті. В Україні жодного такого побудовано не було. З середини 2000-х починають розвиватися нові інфраструктурні концепції.

Чому вони починають розвиватися? Тому що щось нове, що ми називаємо інновацією, починає приходити від молодих людей, від технологічних підприємців, від стартапів, від хлопців, які працюють в креативній економіці. І вони стають в центрі цієї піраміди, і навколо них починає вибудовуватися інша інфраструктура, тому що у них абсолютно інші вимоги до креативної атмосфери, до work-and-balance, connectivity, до мобільності, до екосистемі, до community, які їх оточують. Таких нових інфраструктурних об'єктів вже було побудовано близько понад 40.

У західній термінології вони називаються 'innovation districts' або 'areas of innovation'. Ми для себе це переклали як «інноваційний парк». Тобто те, що ми будуємо на 25 га - це місто в місті, в якому ти створюєш, живеш, навчаєшся і відпочиваєш. Це місце, в якому ми створюємо креативну атмосферу. Коли ти потрапляєш сюди, ти відразу відчуваєш цю атмосферу, з одного боку, круту інфраструктуру різну — для освіти, простір для роботи, для прототипування, для проведення різних подій. З іншого боку, ми працюємо над сервісами, які надає цей парк. Це те, що ми називаємо еко-системою. Еко-система складається з чотирьох речей: це ті, хто всередині — це резиденти; друге — це послуги та зв'язку, над якими ми працюємо. Тобто ми працюємо з інвесторами, з ангелами, з фондами, з менторами, з іншими еко-системами в різних країнах, з центрами-експертизами, з ключовими подіями, з міжнародними технічними корпораціями, з українськими корпораціями, які хочуть стати інноваційними, і багато-багато іншими. Ми як парк акумулюємо ці зв'язки. »

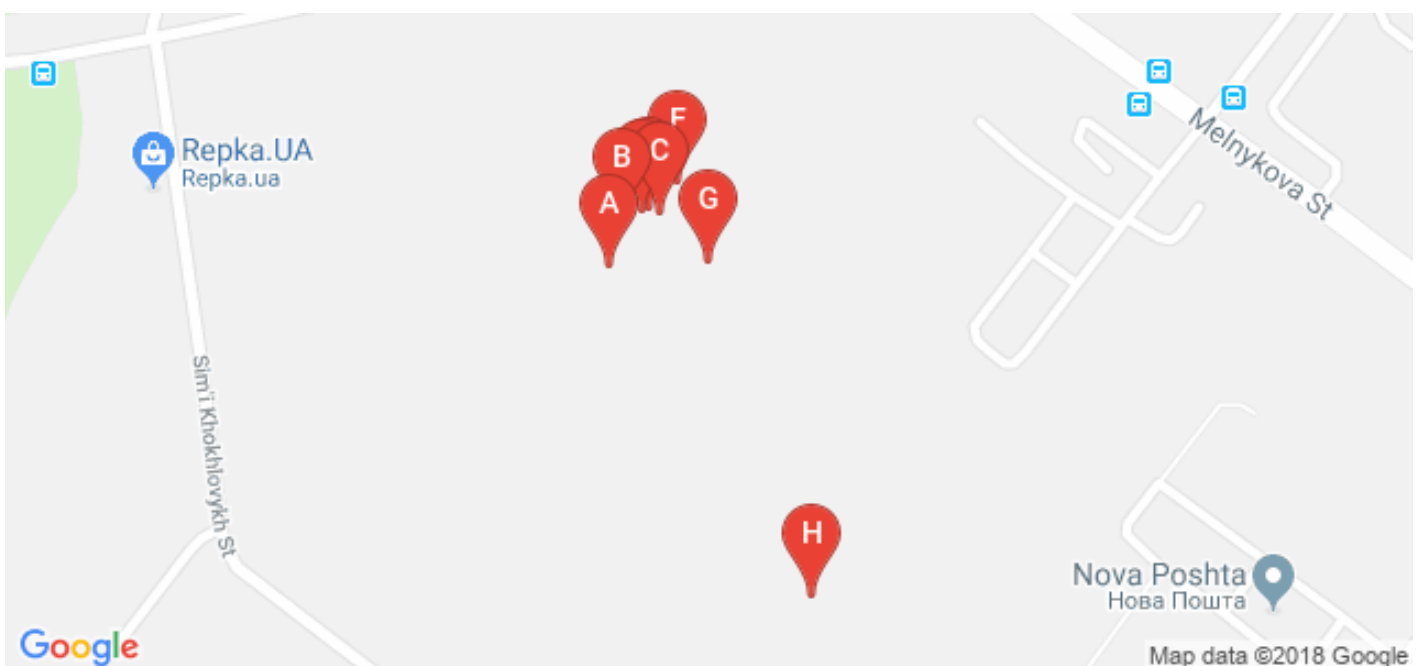

image not found or type unknown

А. Кампус

📍 GPS: 50.468514, 30.462219

Максим Бахматов: «Перший бізнес-кампус, який ми побудували. Тут знаходиться близько 30 компаній, які працюють в різних сферах, пов'язаних з креативною економікою й ІТ. Це агро, прототипування, фінанси, оборонна промисловість, корпоративний акселератор «Radar Tech», перший корпоративний акселератор в країні подібного рівня. Шовіністського трохи (дівчата переважають). У нас є король стартапів, керівник проекту з імператорським прізвиськом Романова ...

Що таке FabLab? Слово походить від 'fabricate' і 'laboratory'. Таких форматів у світі понад 1100. Той FabLab, фабрикатор, який переїхав до нас, я вважаю одним з найкращих у Східній Європі по обладнанню та за можливостями, які у них є.

Вони будь-яку ідею можуть перетворити в прототип. Там для цього є всі можливості, тобто є необхідне обладнання, є звичайні DM-принтери, є SLS-принтери, принтера лазерного спікання, які дають точність до 25 мікронів. Є спеціальні верстати для прорізки дерева.

Є спеціальні печі для того, щоб робити вуглецеві трубки. Є верстати з ЧПУ, на яких ти можеш працювати з металом, з деревом. Є дуже високоточні верстати з ЧПУ. Є 3D-сканери. Є кімната постобробки з пескоструєм. Є спеціальна електрична зона, де ти можеш зробити свій пристрій розумним, тобто від простих речей, закінчуючи створенням друкованих плат. Від осцилографів до спеціальних паяльників — там все обладнання є. У тому числі FabLab працює з художниками, архітекторами.

Sensorama Lab — R&D лабораторія, що спеціалізується на роботі з доповненою та віртуальною реальністю. Лабораторія Sensorama об'єднує в собі навчальну платформу, відео продакшн повного циклу та експериментальний простір, де спеціалісти різних напрямів можуть тестувати та реалізувати свої новаторські проекти в AR | VR»

B. Unit.Factory

 GPS: 50.468797, 30.462345

В UNIT Factory немає вчителів, розкладу занять, конспектів і традиційних оцінок. Навчання відбувається за методом Peer-to-Peer (P2P), що допомагає студентам кооперуватися та розкривати свої творчі здібності під час командної роботи над проектами. Молоді люди оволодівають навичками постійного професійного вдосконалення, що адаптує їх до виконання реальних завдань. Програма підготовки в UNIT Factory розрахована на період до трьох років, все залежить від індивідуального темпу і ритму кожного студента та від кількості часу, яку він приділяє навчанню.

При відборі кандидатів не враховуються попередні академічні досягнення (атестати, дипломи, ЗНО) чи рівень уже наявних навичок програмування.

Кандидати зараховуються, виходячи виключно з їхніх здібностей і мотивації.

Згідно зі стандартами Школи 42, вступити до навчального закладу можуть всі охочі віком від 17 до 30 років.

За підсумками онлайн-випробувань та особистих зустрічей, понад 1500 абітурієнтів отримають можливість пройти одномісячний відбірковий період навчання — басейн (інтенсивне занурення до мови програмування). Онлайн-реєстрація протягом року триває на сайті <https://unit.ua>. Навчання нового набору розпочнеться в листопаді 2017 року.

На даний момент підготовку в UNIT Factory проходять 280 осіб, а до кінця 2017 року кількість студентів буде збільшено до 800.

Наступний набір планується влітку 2018 року.

C. Адам і Єва

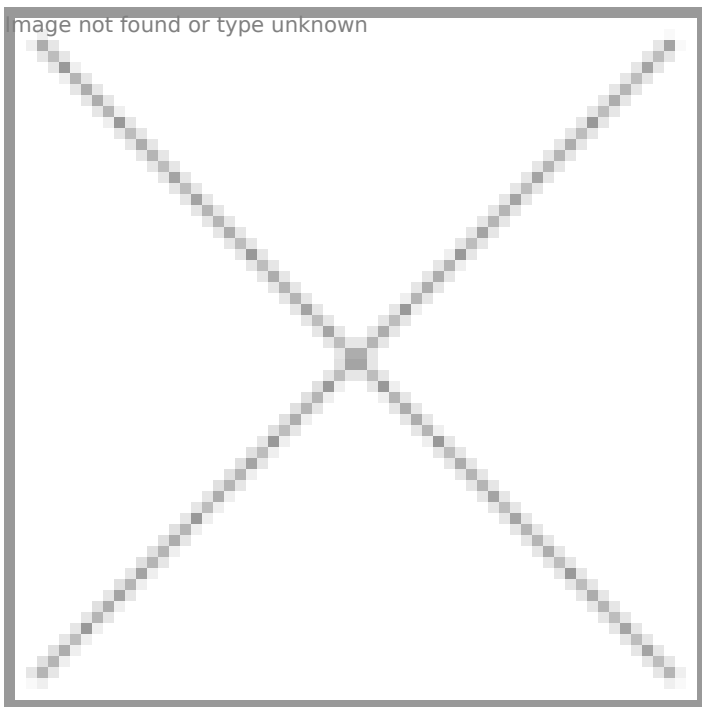
 GPS: 50.468845, 30.462724

Скульптор: Дмитро Ів

Автор коментує свою скульптуру: «До того моменту, як в мене з'явилася думка створити цю роботу, я завжди думав, що дуже нудно робити скульптури на класичні теми, що в історії мистецтв існує тисячі робіт на тему Адама і Єви. Але Бог мислив інакше») Одного разу, коли я їв яблуко, він підкинув мені цю думку: Адам і Єва — насіння дерева життя. Це було в далекому 2000 році, коли я ще навчався в Академії дизайну і мистецтв. Тільки в первинному варіанті Адам і Єва були дорослі, а яблуко було червоного кольору. Згодом мені захотілося додати більше невинності. Так дорослі стали дітьми, а яблуко стало зеленим.

Хто сказав, що Адам і Єва не були дітьми? Так ми стали ще ближче до непорочного початку життя на землі! У моїй роботі Адам вже прокинувся (а Єва ще спить), і він з подивом і страхом дивиться на цей світ. Природно, я не хотів випускати з виду змія спокусника. У цій роботі його немає, але ми відчуваємо його незриму присутність у вигляді червоточини ...

У скульптурі я дуже люблю кінетику, і ця робота не виняток. На рівній поверхні ця скульптура може довго балансувати, знаходячи рівновагу. Мені подобається сучасна скульптура з її нестандартними матеріалами. Але ця робота завжди залишається для мене моєю доброю, теплою класикою. Що знаходиться завжди в пошуку, Ваш Дмитро Ів».

D. Волинський ландшафт

 GPS: 50.468862, 30.462620

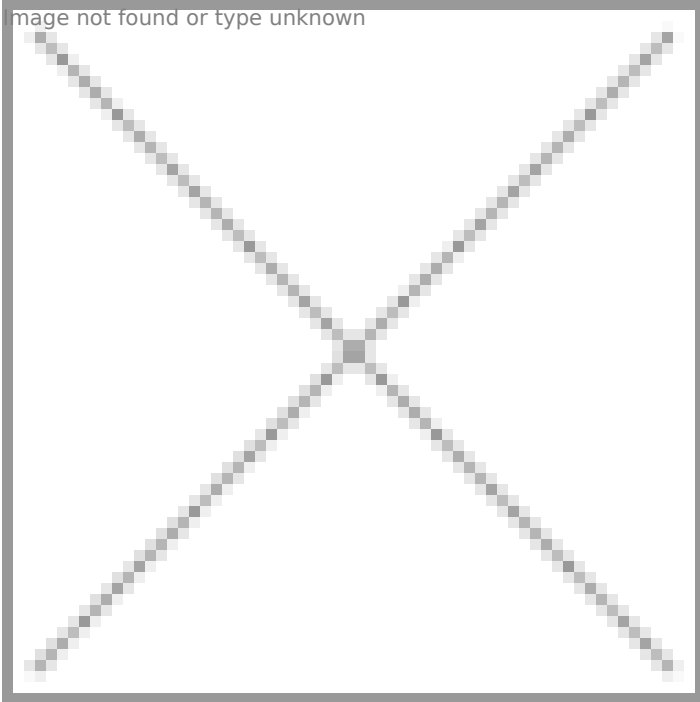
Автор: Діма Микитенко.

«Волинський ландшафт. Фрагменти» (Volhynian Landscape. Fragments). 2017.

Діма коментує: «Робота створювалась спеціально для івенту журналу VOGUE.ua, присвяченого виходу арт-номеру. Переді мною стояло завдання — максимально органічно вписати мурал в середовище Unit.City, де досить цікаво комбінується промислова архітектура з природними елементами довкілля.

Я вирішив, що було б доречним, перенести сюди фрагмент локального пейзажу з мого регіону, якому притаманна різка мінливість рельєфу, лісосмуг та безкрайніх полів.

Моя праця — це продовження теми «горизонти», до якої я повертаюся час від часу впродовж останніх років. У своєму живописі я декламую комплексну взаємодію форм, послідовність та багатоваріантність комбінацій абстрактних складових елементів. Фактично, це, свого роду, «конструктор» з базовим набором засобів візуальної комунікації, що здатні індивідуально описати конкретні обставини, ситуацію, місце, тощо»

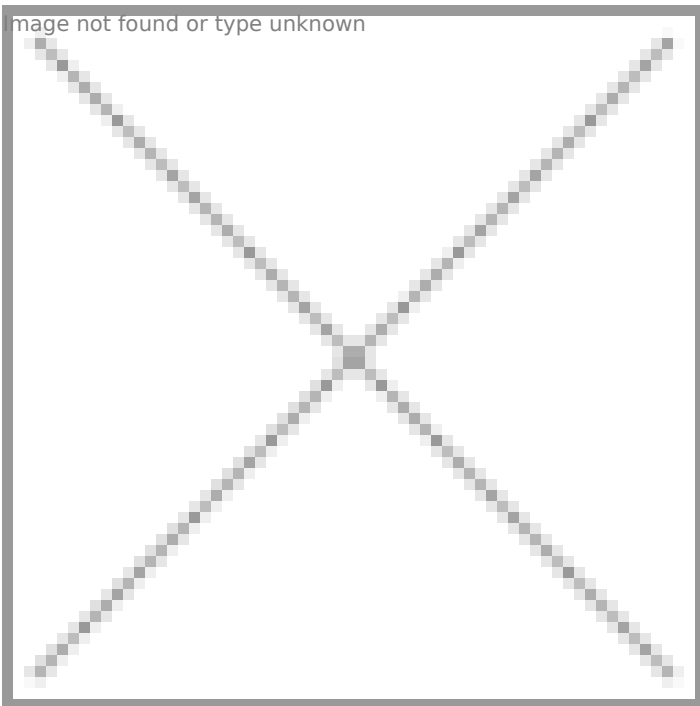
Е. Кафе

 GPS: 50.468860, 30.462539

Максим Бахматов: «Оскільки наше кафе побудовано зі справжніх океанічних контейнерів, відповідно, океанічні контейнери оточує справжній шматочок океану. Вода солоня (можете спробувати на язик), і зрозумієте, скільки це коштує.

Є така традиція: кожен, хто приходить (щоб не стати козенятком), обов'язково кидає монетку. Забезпечені гості кидають купюри (їх легше потім виловлювати)»

Хочете — вірте, хочете — ні.

Ф. Оглядова

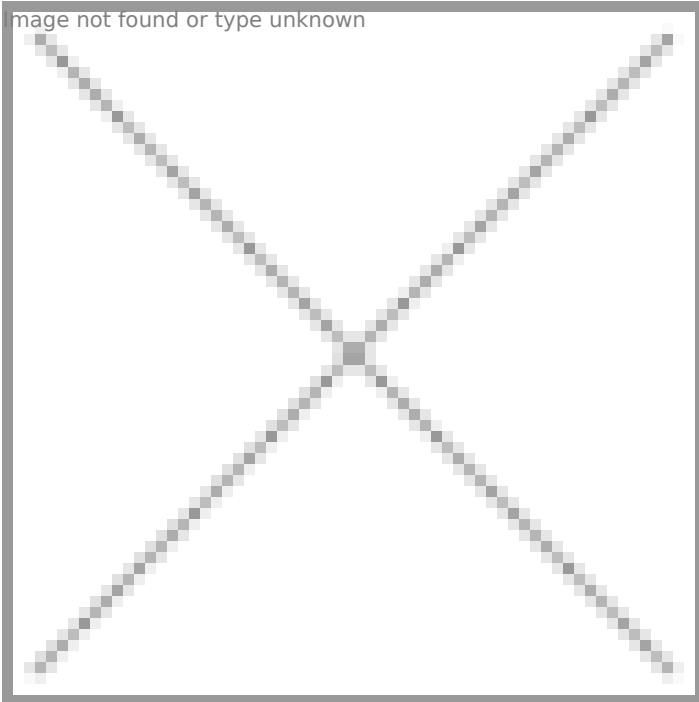
 GPS: 50.469039, 30.462878

Максим Бахматов: «Ми знаходимося в точці, з якої відкривається найкрасивіший вид на Unit.City. Дивлячись звідси, починаєш розуміти значущість проекту, його обсяги. Ми знаходимося на території колишнього мотоциклетного заводу. Останній мотоцикл було розроблено в 2005 році. Перед нами — перша центральна площа (їх буде декілька в нашому проекті). Ми бачимо 5 будівель: школа під назвою Unit.Factory, кампус для наших стратап і резидентів, зліва — компанія, що керує. На першому поверсі розташований Unit-хол, conference-хол.

Помаранчевий кубик — це спортзал. Зелено-чорна будівля — це наше кафе, зроблене з контейнерів. Воно бере участь в архітектурному конкурсі. За будівлею резидентів — будівля на 4 тисячі

квадратних метрів і трохи лівіше — на 11 тисяч квадратних метрів. Поки без назви.

Всю цю площу проектувала архітектурна група «ЦЕХ».

G. Труба

📍 GPS: 50.468538, 30.463198

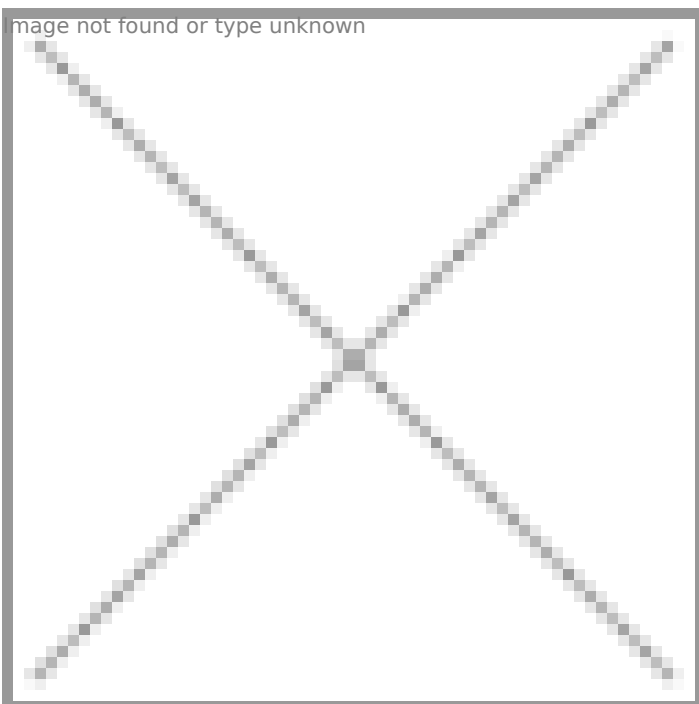
Дарья Кольцова, художниця, арт-куратор проекту: «Ідея створення UNIT.City Art Prize належить одному з керуючих партнерів, яку ми всі підтримали. Трансформована художником труба колишнього заводу, яка височить над містом на 60 метрів має всі шанси стати важливою точкою на карті Києва. Це важливий символ цього місця: коли завод працював - з труби йшов дим, тепер інноваційному парку потрібен інший символ, що втілює нову філософію і місію цього місця.

Критерієм відбору переможця конкурсу була ідея і її відповідність філософії UNIT.City. Те повідомлення, яке вкладає автор у свою роботу. Є і художня складова: перш за все, ми створюємо твір сучасного візуального мистецтва. Технологічність: з самого

початку ми заявляли про наших очікуваннях побачити в заявці сучасні технологічні рішення. Найменше ми хотіли б бачити в заявці розфарбовану трубу, наприклад.

Ще одним важливим моментом було ставлення автора до самого об'єкту заводської труби. Під час обговорення ми називали це «respect the chimney», маючи на увазі принцип ревіталізації. Труба — прекрасна сама по собі й найменше нам хотілося ховати або руйнувати її. Було важливо зберегти самобутність і ідентичність цієї архітектурної форми.

Дивно, але одна з заявок з нульовим бюджетом пропонувала у вигляді проекту відмова від будь-якої її трансформації. Це було занадто концептуально, звичайно.»

H. СУ-122

📍 GPS: 50.466466, 30.464188

Самохідне артилерійське знаряддя, яке називалося під час війни вбивцею танків, тому що стріляє набагато більш потужними снарядами з набагато більшої відстані. А оскільки тут під час війни був танкоремонтний завод, мабуть, частина відремонтованої продукції залишилося. Так і стоїть. Потім це був мотоциклетний завод.

Фото на згадку?

